

[Bilgrav-Nielsen]

delse på, hvad der skal ske med den økonomiske politik i den kommende tid. Derfor synes jeg, socialdemokratiet skulle gribe den chance, der ligger i, at fremskridtspartiet stemmer imod, og derved sikre sig, at man får indflydelse på det, der skal ske i fremtiden.

Der faldt et par bemærkninger fra hr. Gert Petersen, som jeg godt vil kommentere allerede nu. Hr. Gert Petersen var utilfreds med, at det radikale venstre, som han sagde, opretholdt denne regering, som efter hans mening ikke førte en rigtig udenrigspolitik. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Gert Petersen, om han er helt sikker på, at socialdemokratiet vil føre den samme udenrigspolitik i en ny regeringsposition, som socialdemokratiet har ført det sidste års tid. Ingen er jo i tvivl om, at det radikale venstre er meget tilfreds med det omsving, der har været i socialdemokratiet. Når hr. Gert Petersen så meget ønsker sig et regeringsskifte, må det være, fordi hr. Gert Petersen mener, at en socialdemokratisk regering også er i stand til at føre den udenrigspolitik, som hr. Gert Petersen og vi andre på mange punkter er enige om, specielt med henseende til atomoprustningen.

Jeg skal som sagt anbefale, at folketingets flertal stemmer for finansloven; specielt synes jeg, det er vigtigt at opfordre socialdemokratiet til at leve op til det medansvar, som man i hvert fald i mindst 50 år har udvist over for finansloven.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det var jo en meget pæn og nydelig tale, vi hørte her fra hr. Bilgrav-Nielsen; der var lidt til den ene side, og der var lidt til den anden. Hr. Bilgrav-Nielsen konstaterer, at hans parti, altså det radikale venstre, har draget omsorg for, at u-landsbevillingerne næste år blev forhøjet. I går så vi, at det radikale venstre sammen med VS, SF og socialdemokratiet brugte over 500 mill. kr. af den finanslov, som nu skal til afstemning. Der er bare ét eneste stort men ved det hele, og det er, at hr. Bilgrav-Nielsen intet flertal har for den finanslov, der skal stemmes om senere på dagen.

Vi har i dag været indbudt – langt om længe, vil jeg gerne sige – til en samtale med

statsministeren og finansministeren. Vi har gået og ventet på den samtale i lang, lang tid, men vi fik altså først indbydelsen i dag. Det resulterede i, at vi sagde, at vi overhovedet ikke var interesserede i at vælte denne regering, for sammenlignet med den forrige er den sluppet heldigt fra flere ting. De fleste af de ting, man er sluppet heldigt fra, har vi medvirket i, og de røde partier har stemt imod. Vi skiltes på, at vi skulle forsøge at få en forhandling i stand, således at vi kunne få nogle ting igennem med henblik på at stemme for det finanslovsforslag, som ligger på bordet. Statsministeren påtog sig den opgave at henvende sig til det radikale venstre og spørge, om de allernådigst ville sætte sig ned ved det samme bord som vi og snakke om tingene. Vi fik meldingen tilbage, at det ønskede det radikale venstre ikke.

Hvis det her ender i et valg, må jeg konstatere i relation til det radikale venstre, at al dets tale om demokrati og det ene og det andet har man ikke noget at have i, det er det rene vrøvl. Jeg må konstatere, at fine fornemmelser betyder mere for det radikale venstre end rigets anliggender.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Hr. Bilgrav-Nielsen fremfører som et selvstændigt argument, at nu falder underskuddet med godt 1 mia kr. i 1984 i forhold til 1983, og at det er det første fald i underskuddet i mange år. Det er jo ikke noget godt argument, når vi ved, at 1983 var det værste år, vi har set i danmarkshistorien. Gud ske lov blev underskuddet ikke så enormt stort, som socialdemokratiet ville have forårsaget det. Men det er jo ikke et selvstændigt argument for, at man skal stemme for en finanslov, at man får et underskud, der er godt 1 mia kr. mindre end i et år, der har danmarkshistoriens rekord med hensyn til underskud. Det går altså ikke.

Det drejer sig om en vurdering af finanslovsforslaget, og dér har vi jo hele tiden sagt, at den indflydelse, det radikale venstre desværre har på denne finanslov, har betydet, at man cementerer den offentlige sektor. Man har sikret sig, at man frem til 1987 får en vækst på omkring 26.000. Man har sikret sig, at gælden vokser, at bruttounderskuddet bliver 115 mia kr. i 1984 – det største nogen